

Versuri despre uitare

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Vom dezminți cândva că am trăit
Povestea unui vis ce nu se spune
Și vom nega în gând că ne-am iubit
Ca doi nebuni veniți din altă lume.

Te voi uita, și tu mă vei uita,
Cu o dorință stranie voi merge
Pe plaja lunii unde umbra ta
Peste a mea se culcă și o șterge.

Sau poate nu, că timpul ne-o sculpta
În stânca lui, două statui de sare,
De te-oi uita sau de mă vei uita
Vom scrie versuri noi despre uitare.

- Azi mă dezic de vânturi și furtuni,
Nu-mi risipesc pe drumuri sterpe gândul,
În palmele uimirii când m-aduni
Prin suflet trec corăbii explorându-l.

Oricâte mări s-ar așeza-ntre noi,
Răpuși de dor, cu mâinile pe armă,
Vom naviga pe ele amândoi,
Sfidând voit o lege sau o karmă.

De tine de-o să uit voi apleca
Urechea peste inima-mpietrită
S-ascult cum bați acolo, undeva,
Dar urma ta în stânca mea-i cioplită.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș